

V spomin

Tone KROPUŠEK –DOŠEN (1928 – 2017)

Odšel je Tone Kropušek, politolog, politik in gospodarstvenik, lovec, udeleženec NOB in častni občan Maribora. Rodil se je 2. novembra 1928 v Zibiki na Kozjanskem. Rojstna pokrajina mu je vse življenje ostala pri srcu, čeprav je mladost preživel pri starih starših v Bočni v Zgornji Savinjski dolini. Zaradi uporništvu proti okupatorju so trije člani njegove družine umrli v Auschwitzu, dva pa sta bila ustreljena kot talca v celjskem Starem piskru. Tone je rosno mlad postal borec v Zidanškovi brigadi. Najprej je bil kurir, nato pa je odšel v brigado Slavka Šlandra, kjer je vodil skojevce. Po majski osvoboditvi leta 1945 je bil ob razpustitvi slovenske partizanske vojske tudi sam demobiliziran. Vpisal se je v gozdarsko šolo in se kot gozdar zaposlil v Vuhredu, od tam pa se je priselil v Maribor, kjer je prevzel vodenje mladinske organizacije. Med leti 1952 – 1959 je bil najprej sekretar in nato predsednik Ljudske mladine Slovenije v Ljubljani. Končal je fakulteto za politične vede v Beogradu, od koder se je vrnil v Maribor, kjer je leta 1962 postal sekretar ZKS. Tone je bil široko razgledan politik, ki je znal presegati ozke partijske in ideološke okvire. Njegovo politično delovanje v Mariboru je bilo povezano tudi s pripravo in izpeljavo velike gospodarske reforme, ki je najavila tudi resne sistemske oz. politične spremembe. Kropušek se je odločno postavil na stran reformatorjev in pridobil za reformne cilje

tudi mariborske gospodarstvenike. ,

Med leti 1968 – 1972 je vodil Zvezo slovenskih sindikatov, ki jih je iz ekspoziture Zveze sindikatov Jugoslavije preoblikoval v samostojen republiški sindikat. V tem času je bil tudi poslanec Zbora narodov v jugoslovanski zvezni skupščini. Nova vloga Zvez sindikatov pod Kropuškovim vodstvom se je začela kristalizirati v okviru politike, ki jo je zagovarjal Stane Kavčič in je temeljila na prevzemanju evropskih kriterijev konkurenčnosti in razdelitvi vlog v družbi. Tone je postal eden ključnih nosilcev modernizacije in liberalizacije slovenske družbe in je spadal v najožjo skupino Kavčičevih reformatorjev. V političnem obračunu s Kavčičem je moral odstopiti tudi Tone Kropušek. Kot del uspešne ekipe Staneta Kavčiča se je moral tudi v celoti umakniti iz javnega političnega življenja.

Vrnil se je v Maribor, kjer je leta 1972 prevzel vodenje Hidromontaže. Na njenem čelu je bil tri mandate. V tem velikem podjetju, ki je izvajalo najzahtevnejše projekte, vključno z jedrsko elektrarno, je Kropušek uveljavil sodobne menedžerske prijeme in dosegel odlične uspehe rezultate, kar mu je leta 1983 prineslo prestižno Kraigherjevo nagrado. Hidromontažo je vodil do leta 1984, ko je odšel za štiri leta v Berlin in tam do leta 1988 uspešno vodil njeno predstavništvo. Za izjemen prispevek pri razvoju in mednarodnem uveljavljanju ter promociji mariborskega gospodarstva in za dolgoletno družbeno-politično razdajanje v dobro mesta in občine je leta 2005 postal častni občan Mestne občine Maribor. Aktivno je deloval tudi v borčevski organizaciji.

Tone Kropušek je skoraj 70 let deloval tudi v slovenski lovski organizaciji. Od leta 1946 je bil aktivni član Lovske družine (LD) Pobrežje - Miklavž, ki jo je med leti 1992 – 1996 vodil kot starešina. Med leti 1976 – 1980 je bil predsednik območne Lovske zveze (LZ) Maribor in kasneje več mandatov član njenega Upravnega odbora. V letih 1988 – 1993 je bil član komisije za upravljanje z divjadjo in za lovni turizem pri Lovski zvezi Slovenije (LZS). V zeleni bratovščini je bil enak med enakimi, skromen in plemeniti lovec z dušo in srcem. V dobri lovski družbi se je rad sprostil in tudi ubrano zapel. Za nesebično razdajanje v dobro narave in divjadi je bil nagrajen z mnogimi lovskimi priznanji in odlikovanji Lovske zveze Maribor in Lovske zveze Slovenije.

Tone je bil vedno mož širokih obzorij in bistrega duha. Vsi, ki smo ga poznali in z njim sodelovali se ga bomo s hvaležnostjo spominjali kot velikega in zelo pokončnega, resnicoljubnega, dobrosrčnega in načelnega človeka, ki je sprejemal, cenil in spoštoval tudi drugačno mnenje. Svojemu prepričanju, svojim idealom in življenjskemu slogu je ostal zvest do konca. Odšel je tako, kot je živel. Ponosno, saj je izpolnil svojo dolžnost tako do časa, v katerem je živel in ustvarjal, kot tudi do slovenskega naroda in nenazadnje do majhnega delovnega človeka, ki ga

je znal ceniti in spoštovati. Takšen je bil Tone in partizan Došen in z velikim spoštovanjem se poklanjamo njegovemu spominu.

Dr. Marjan Toš